

“Desprotegides, malgrat tot”, un reportatge interactiu sobre la violència masclista

- Reportatge en profunditat sobre la violència masclista que evidencia reptes importants per abordar aquest problema
- 201.210 dones han passat per un fet greu el darrer any, 23 mil ho van denunciar, només 2.680 van aconseguir una ordre de protecció
- El treball s’ha realitzat amb la col·laboració de la Fundació puntCAT

En el mig any que portem, **3 dones** han mort a Catalunya en situació de violència masclista. Es calcula que **una de cada 16** dones ha passat per un fet greu el darrer any (en total, **201.210**). Més de **75 mil** han patit fets molt greus. **23 mil** es van atrevir a denunciar-ho, iniciant processos judicials d’un parell d’anys. D’aquestes, **5.200** dones van demanar **ordres de protecció**, però els jutjats catalans només van concedir-ne la meitat. **Catalunya** és la comunitat autònoma que **menys ordres de protecció concedeix** de tot l'estat espanyol. No és un tema nou. En la darrera dècada ha ostentat aquest rècord. Malgrat les mobilitzacions i la indignació ciutadana cada cop que assassinen una dona, **la violència masclista encara no es visibilitza prou**.

[“Desprotegides, malgrat tot”](#) un reportatge en profunditat, fruit del periodisme d’investigació, que vol evidenciar, a partir de dades públiques, que els recursos econòmics que s’inverteixen per erradicar la violència masclista no són, ni de llarg, suficients. Ni abans de la crisi econòmica, ni ara. És també un treball per repensar la manera com s’aborda aquest problema. En l’última dècada la violència contra les dones no ha disminuït. Cada any es recullen **desenes de milers de denúncies** per maltractaments i agressions sexuals. I els professionals entrevistats -dedicats a la detecció, atenció i prevenció de la violència masclista- reclamen més recursos i una millor coordinació.

La violència contra les dones és un **problema estructural**, d’enorme complexitat. Ni el perfil dels agressors ni el de les víctimes es pot associar a una classe social, estudis, edat o situació econòmica. Les dones entrevistades **se senten desprotegides** pel sistema perquè veuen com es posa en dubte o **es minimitza la violència** masclista viscuda quan l’expliquen als jutges. S’han creat protocols d’atenció a les dones agredides i nombrosos serveis per acompanyar-les, però no n’hi ha prou. Són eficients les **polítiques públiques** dedicades a erradicar la violència masclista? I el **pressupost** que s’hi inverteix?

Aquest treball ha estat possible gràcies a la **col·laboració de la Fundació puntCAT**, el partner que ha acompanyat digitalment tot el procés. puntCAT dona suport a projectes socials, que tinguin el català com a llengua vehicular i utilitzin la tecnologia com a eina per mostrar la informació d'una forma innovadora. .CAT es finança únicament amb la venda del domini i reinverteix els seus beneficis en projectes de capacitat i acompanyament digital.

EQUIP

Aquest reportatge en profunditat ha estat realitzat per la [Karma Peiró](#) (periodista digital/dades. + de 25 anys d'experiència en mitjans digitals); [Xaquín G.V.](#) (periodista visual/dades gallec, que va treballar al The New York Times i The Guardian) i **Rocío Minvielle** (Documentals vídeos, àmbit feminista).

FONTS

Vam entrevistar a la Raquel, la dona que gairebé va ser assassinada per la seva exparella. Ara treballa per ajudar a dones que passen per la mateixa situació. Agraïm especialment la seva intervenció, perquè recordar de nou aquella història i atrevir-se a explicar-la davant d'una càmera no ha de ser gens fàcil.

Vam filmar entrevistes amb experts i vam parlar amb més d'una desena de professionals que atenen les dones agredides per entendre millor el context, així com més exemples de dones que s'havien trobat en situacions similars a les de Raquel.

DADES

La cerca de dades ha estat basada en la dècada del 2008-18 — moment que el Parlament va aprovar la Llei sobre el dret de les dones a erradicar la violència masclista—. Hem analitzat dades públiques dels Mossos d'Esquadra, del Consell General del Poder Judicial, del departament de Salut, de l'Institut Català de les Dones i de múltiples enquestes. Les estimacions que utilitzem a l'informe es basen en **l'Enquesta de Violència Masclista a Catalunya** (2016) de la Generalitat. Hem llegit desenes d'estudis i avaluacions europees, espanyoles i catalanes de programes públics.

Atès que els pressupostos publicats en els portals de transparència no especifiquen les partides destinades a la violència masclista per departaments, vam demanar per la Llei de Transparència aquesta informació. Després de l'ajornament d'un mes, l'Institut Català de les Dones va demanar un segon ajornament. Finalment, el que hem rebut és un recull d'informes prèviament publicats —i que ja eren a la nostra col·lecció de fonts—. Aquest enviament ens ha servit, però, per adonar-nos que les dades recollides anys anteriors i les que ens ha passat l'ICD avui responen a diferents criteris.